

ບົດຮຽນໂຮງຮຽນວັນອາທິດ
ວັນອາທິດ ທີ 21 ກັນຍາ 2025 (09-21-2025)

ຄວາມຜິດບາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ

ຈຸດສໍາຄັນໃນບົດຮຽນ: ຄວາມຜິດບາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຄືການບໍ່ວາງໃຈເຊື່ອພຣະເຢຊູ.

ພຣະຄຳພີຕອບສນອງຕໍ່ຊີວິດ:

ຄົນຕໍ່ໄປນີ້ມີຫຍັງຄືກັນ: ແອັຟ. ລີ ເບລີ (F. Lee Bailey), ຮິດເຈີດ “ອາເລັກ” ເມີດໍ (Richard “Alex” Murdaugh), ເອັດເວີດ ສະໂນເດີນ (Edward Snowden), ເບເນດິກ ອາໂນ (Benedict Arnold), ພິດ ໂຣສ (Pete Rose), ຊູແລັສ ໂຈ ແຈັກເຊິນ (Shoeless Joe Jackson), ທິມ ໂດນາຄີ (Tim Donaghy), ດາໂນ ສະເຕີລິງ (Donald Sterling), ແລະ ເບັນ ແອັຟເລັກ (Ben Affleck)? ຄໍາຕອບທີ່ລວດໄວແມ່ນວ່າ, ບໍ່ທາງໃດກໍທາງນຶ່ງ, ພວກເຂົາທັງໝົດແມ່ນຕົວຂັດແຍ້ງ. ບັນຊີລາຍຊື່ນີ້ປະກອບມີທະນາຍຄວາມ, ນັກການເມືອງເດັ່ນ, ນັກກີລາ, ເຈົ້າຂອງແອັດບີເອ (NBA), ຜູ້ຕັດສິນ, ວິລະຊົນທະຫານ, ແລະແມັກກະທັ້ງນັກສະແດງ. ດັ່ງນັ້ນ, ບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ມີຫຍັງຮ່ວມກັນນອກເໜືອຈາກການຂັດແຍ້ງ? ພວກເຂົາເຈົ້າມີຫຍັງໝົດ, ບໍ່ທາງໃດກໍທາງນຶ່ງ, ໄດ້ກະທໍາບາບທີ່ “ບໍ່ສາມາດໃຫ້ອະພິໄດ້” “unforgivable” ແລະໄດ້ຮັບການຖືກຫ້າມຕອດຊີວິດສໍາລັບການກະທໍາຂອງເຂົາເຈົ້າ. ທະນາຍຄວາມໄດ້ຖືກປິດໃບອະນຸຍາດສໍາລັບການປະຕິບັດທີ່ບໍ່ມີຈັນຍາບັນ, ນັກກີລາສໍາລັບການຫຼິ້ນການພະນັນ, ນັກການເມືອງເດັ່ນແລະການທະຫານສໍາລັບການທໍາລະຍົດ, ແລະແມ່ນແລ້ວ, ແມ່ນແຕ່ດາຣາຫຍັງຍັງໄດ້ຮັບການຫ້າມເຂົ້າຄາສິໂນບາງບ່ອນສໍາລັບການນັບໄພ້ໃນເກມ ບແລັກແຈັກ (blackjack). ບາງທີໃນນີ້ຈິ່ງສັງຄົມອາດຈະປ່ຽນຄວາມຄິດເຫັນແລະໃຫ້ອະພິເຂົາເຈົ້າ. ບໍ່ແມ່ນຍ້ອນບາບທີ່ພຣະເຢຊູພັນລະນາໄວ້ໃນຂໍ້ພຣະຄຳພີທີ່ພວກເຮົາຈະສຶກສາໃນມື້ນີ້. ພຣະເຢຊູກ່າວຕໍ່ຝູງຄົນທີ່ປລາດໃຈທີ່ຫາກໍເຫັນພຣະອົງເຮັດໃຫ້ຊາຍທີ່ຖືກຜິດສະອາດຢ່າງອັສຈັນ. ເຫດການທີ່ໜ້າຕື່ນເຕັ້ນນີ້ໄດ້ເຮັດໃຫ້ມີການສົນທະນາກັນຢ່າງກວ້າງຂວາງກ່ຽວກັບບາບ, ລວມທັງບາບອັນນຶ່ງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ເກີດການໂຕ້ວາທິທາງສາສນາສາດໃນຫຼາຍສະຕະວັດທີ່ຈະມາເຖິງ. ບາບອັນໃດເປັນຕາຍົານຈົນພຣະເຈົ້າຈະບໍ່ໃຫ້ອະພິຍ?

ມີໃຜແດ່ໃນບັດສາດທີ່ຕິດພັນກັບການຂັດແຍ້ງຕອດໄປ?

ພຣະຄຳພີກ່າວວ່າຢ່າງໃດ? (ເບິ່ງຕາມຫົວຂໍ້ 1, 2, ແລະ 3,)

ສຶກສາພຣະຄຳພີ

1. ມັດທາຍ 12:22-23

22. ເມື່ອນັ້ນເຂົາໄດ້ພາຄົນຜູ້ນຶ່ງທີ່ມີຜິຮ້າຍເຂົ້າສົງຄູ່ ທັງຕາບອດແລະປາກກີກມາຫາພຣະອົງ ພຣະອົງຊົງໃຫ້ດິປິກກະຕິ ຄົນນັ້ນຈຶ່ງປາກໄດ້ແລະເຫັນໄດ້. 23. ແລະປະຊາຊົນກໍອັສຈັນໃຈຖາມກັນວ່າ, “ຄົນນີ້ເປັນບຸດກະສັດດາວິດບໍ່ແມ່ນຫຼື”.

ພຣະເຢຊູໄດ້ສ້າງຄວາມວຸ້ນວາຍຫຼາຍ. ການຕອບສນອງຕໍ່ການສັ່ງສອນ ແລະ ການອັສຈັນຂອງພຣະອົງ ໄດ້ເຮັດໃຫ້ຝູງຊົນແຕກຕ່າງ. ມີຄວາມເຄັ່ງຕຶງກັບພວກຟາຣີຊາຍຫຼາຍຂຶ້ນຍ້ອນພຣະເຢຊູມີຄວາມນິຍົມຕໍ່ຜູ້ຄົນ. ເຖິງຕອນນັ້ນໃນມັດທາຍ 12, ພຣະເຢຊູໄດ້...

(1) ໄດ້ອະນຸຍາດໃຫ້ສາວົກຂອງພຣະອົງຈັບເອົາ ແລະກິນເມັດເຂົ້າໃນວັນຊະບາໂຕ, (2) ໄດ້ເຂົ້າຮ່ວມນະມັສການໃນໂຮງທັມມະເທສນາ, (3) ໄດ້ປິ່ນປົວຊາຍມີລີບຢູ່ຕໍ່ໜ້າພວກຟາຣີຊາຍ, (4) ໄດ້ຊົງຖອນຕົວອອກຈາກພວກຟາຣີຊາຍທີ່ໃຈຮ້າຍ ແລະຊົງປິ່ນປົວຄົນຈໍານວນຫຼາຍຈາກຝູງຊົນທີ່ຕິດຕາມພຣະອົງ. ຜູ້ຊາຍທີ່ຖືກຜິດສິງໄດ້ນໍາມາຫາພຣະເຢຊູ. ບໍ່ພຽງແຕ່ຜິດສິງເທົ່ານັ້ນ, ແຕ່ລາວຍັງຕາບອດແລະເວົ້າບໍ່ໄດ້. ນີ້ແມ່ນຄວາມທຸກຍາກລໍາບາກ. ຕັ້ງແຕ່ລາວຕາບອດ, ລາວກໍບໍ່ສາມາດຊ່ວຍຕົນເອງໄດ້ຫຼືໄປຫາຂໍການຊ່ວຍເຫຼືອ. ນອກ

ຈາກນັ້ນ, ຍ້ອນລາວເວົ້າບໍ່ໄດ້, ລາວບໍ່ສາມາດຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້. ອັນໃດມາກ່ອນ, ການຄອບຄອງຂອງຜີປີສາດຫຼືພະຍາດທາງ
 ຮ່າງກາຍ? ພວກເຮົາບໍ່ຮູ້, ແຕ່ພວກເຮົາຮູ້ວ່າຈຸດປະສົງຂອງຊາຕານແມ່ນເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຜູ້ຄົນເບິ່ງແລະເວົ້າເຖິງພຣະເຈົ້າ. ຊີ.ເອັຈ
 ສະເປີເຈິນ (C. H. Spurgeon) ເວົ້າເຣື່ອງນີ້ຂອງຊາຍຜູ້ນີ້, "ກໍລະນີທີ່ພິເສດໄດ້ສະແດງຮູບແບບໃໝ່ຂອງເຄື່ອງມືຂອງພວກຊາຕານ.
 ວິນຍານຊົ່ວໄດ້ປົກປ້ອງຕົນເອງໂດຍການຢຸດປ່ອງຢ້ຽມແລະປະຕູທາງຈິດວິນຍານ." ອີກວິທີນຶ່ງທີ່ຈະເບິ່ງມັນຄືຊາຕານເຮັດໃຫ້ຕາບອດ
 ຈົນບໍ່ໃຫ້ເຫັນພຣະເຢຊູ ແລະປິດປາກບໍ່ໃຫ້ຮ້ອງຫາພຣະເຢຊູ. ມັດທາຍບໍ່ໄດ້ໃຫ້ລາຍລະອຽດຫຼາຍກ່ຽວກັບການປິ່ນປົວຂອງພຣະອົງ.
 ພຣະເຢຊູແຕະຕ້ອງລາວບໍ່? ພຣະອົງໄດ້ອະທິຖານເພື່ອລາວບໍ່? ພຣະເຢຊູໄດ້ສັ່ງໃຫ້ຜີອອກຈາກທີ່ພຣະອົງໄດ້ມີໃນໂອກາດອື່ນໆ?
 ຄຳອະທິບາຍພຽງແຕ່ຂອງເຫດການແມ່ນພຽງແຕ່, "ພຣະອົງໄດ້ປິ່ນປົວລາວ" (ຂໍ້ 22). ໃນສ່ວນນີ້ຂອງປຶ້ມຂອງເພິ່ນ, ມັດທາຍໄດ້
 ຕັ້ງຂໍ້ຂັດແຍ່ງຫຼາຍຢ່າງ. (1) ຄວາມຊົ່ວຮ້າຍຂອງຊາຕານແລະຄວາມເມດຕາຂອງພຣະເຢຊູ. ພວກລູກນ້ອຍຂອງຊາຕານໄດ້ເຮັດທຸກ
 ຢ່າງດ້ວຍອຳນາດເພື່ອປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ຊາຍຄົນນັ້ນປະສົບກັບການປິ່ນປົວຂອງພຣະເຢຊູ, ຜູ້ທີ່ເຫັນຄວາມໂສກເສົ້າຂອງຊາຍຄົນນັ້ນແລະ
 ມີຄວາມເມດຕາສົງສານ ແລະມີຄວາມເມດຕາຕໍ່ລາວ. (2) ອຳນາດອັນຍິ່ງໃຫຍ່ຂອງພຣະເຈົ້າ ແລະອຳນາດທີ່ຈຳກັດຂອງຊາຕານ.
 ອຳນາດຂອງຄວາມຊົ່ວຮ້າຍສາມາດປິດຕາແລະປາກຂອງຄົນນັ້ນໄດ້, ແຕ່ຖ້ອຍຄຳນຶ່ງຂອງພຣະເຢຊູໄດ້ປິດປ່ອຍລາວອອກຈາກໂສ້ທີ່
 ຜູກມັດລາວ. (3) ຄວາມຮັກຂອງປະຊາຊົນແລະຄວາມກຽດຊັງຂອງພວກຟາຣີຊາຍ. ເຖິງແມ່ນວ່າທັງສອງຂໍ້ນີ້ບໍ່ໄດ້ສະແດງອອກໃຫ້
 ເຫັນການໂຕ້ຕອບຂອລພວກຟາຣີຊາຍ, ມັນໄດ້ຖືກບັນລະຍາຍໄວ້ແລ້ວຕອນຕົ້ນຂອງບົດໃນ(ຂໍ້ 14). ຄຳເວົ້າຫຼືການສຳພັດຈາກພຣະ
 ເຢຊູໄດ້ທຳລາຍຕ່ອງໂສ້ທີ່ຊາຕານໄດ້ຜູກມັດຊາຍຄົນນັ້ນ. ໃນຄວາມນຶ່ງ, ລາວບໍ່ສາມາດເຫັນຫຼືຂໍຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອໄດ້, ແຕ່ພາຍຫຼັງທີ່
 ພຣະເຢຊູສຳພັດແລ້ວ ຊາຍຄົນນັ້ນກໍໄດ້ຮັບການຟື້ນຟູຄືນມາສົມບູນແລະສາມາດສັນລະເສີນພຣະເຈົ້າແຫ່ງສະໄໝໄດ້. ຝູງຊົນໄດ້ປະລາດ
 ໃຈ. ມັດທາຍໃຊ້ຫຼາຍພາສາໃນເວລາທີ່ເວົ້າກ່ຽວກັບຝູງຊົນ, ໂດຍອ້າງອີງໃສ່ກຸ່ມຄົນທີ່ເຕົ້າໂຮມກັນ, ອາດຈະມາຈາກສະຖານທີ່ຫຼືພາກ
 ພື້ນຕ່າງໆ. ພວກຟາຣີຊາຍເປັນກຸ່ມນຶ່ງຢ່າງແນ່ນອນ. ແຕ່ລະຝູງຊົນທີ່ແຕກຕ່າງກັນຕົກຕະລົງດ້ວຍເຫດຜົນອື່ນໆ. ຄຳຖາມເລີ່ມດັ່ງຂຶ້ນ
 ທົ່ວຝູງຊົນວ່າ: "ຜູ້ນີ້ອາດຈະເປັນບຸດຂອງດາວິດບໍ່?" (ຂໍ້ 23). ຄຳວ່າຂອງພຣະເມຊີອາ. ຫຼາຍເທື່ອທີ່ພຣະສັນຍາເດີມກ່າວເຖິງຜູ້ທີ່ມາ
 ຈາກສາຍຂອງດາວິດຜູ້ທີ່ຈະຕັ້ງອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າຕອດໄປ (ເອຊາຍາ 11:1). ເຫັນໄດ້ແຈ້ງວ່າຄວາມເຊື່ອທີ່ວ່າພຣະເຢຊູເປັນ
 ເມຊີອາທີ່ລໍຖ້າມາດົນນານກຳລັງມີຄວາມກ້າວໜ້າ. ການເວົ້າແບບນີ້ແນ່ນອນຈະສົ່ງຄືນຊິ້ນໄປທົ່ວຊຸມຊົນສາສນາ.

ເມື່ອໃດທີ່ເຈົ້າປະລາດໃຈກັບການສະແດງເຖິງຮິດເດດຂອງພຣະເຈົ້າ?

2. ມັດທາຍ 12:24-29

24. ແຕ່ພວກຟາຣີຊາຍ ເມື່ອໄດ້ຍິນດັ່ງນັ້ນກໍເວົ້າວ່າ, "ຜູ້ນີ້ຂັບໄລ່ຜີອອກໄດ້ໂດຍໃຊ້ອຳນາດເບເອນເຊບູນຄືນາຍຜີນັ້ນ". 25. ຝ່າຍ
 ພຣະເຢຊູຊົງຊາບຄວາມຄິດຂອງເຂົາຈຶ່ງຊົງກ່າວແກ່ເຂົາວ່າ, "ອານາຈັກໃດໆ ທີ່ແຕກຈາກກັນແລ້ວກໍຄົງຈົບຫາຍ ເມືອງໃດຫຼືເຮືອນ
 ໃດໆ ທີ່ແຕກຈາກກັນແລ້ວຈະຕັ້ງໜັ້ນຢູ່ບໍ່ໄດ້. 26. ແລະຖ້າຊາຕານຂັບໄລ່ຊາຕານອອກ ມັນກໍແຕກແຍກກັນໃນຕົວມັນເອງ ແລ້ວອາ
 ນາຈັກຂອງມັນຈະຕັ້ງໜັ້ນໄດ້ຢ່າງໃດ. 27. ແລະຖ້າເຮົາຂັບໄລ່ຜີອອກດ້ວຍອຳນາດເບເອນເຊບູນ ພວກລູກຫຼານຂອງທ່ານທັງຫຼາຍ
 ເຄີຍຂັບມັນອອກດ້ວຍອຳນາດຂອງຜູ້ໃດ ດ້ວຍເຫດນີ້ແຫຼະ, ເຂົາຈະເປັນຜູ້ຕັດສິນພວກທ່ານ. 28. ແຕ່ຖ້າເຮົາຂັບໄລ່ຜີອອກດ້ວຍພຣະ
 ວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າ ດັ່ງນັ້ນຮາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າກໍມາເຖິງພວກທ່ານແລ້ວ. 29. ຫຼືໃຜຈະເຂົ້າໄປໃນເຮືອນຂອງຄົນແຂງແຮງ
 ແລະຈະບຸ້ນເອົາຊັບຂອງເຂົາໄດ້ຢ່າງໃດ ເວັ້ນໄວ້ແຕ່ຈະມັດຄົນແຂງແຮງນັ້ນໄວ້ເສັງກ່ອນ ແລ້ວຈຶ່ງຈະບຸ້ນເອົາຊັບໃນເຮືອນຂອງເຂົາໄດ້.

ເຫດການນີ້ແມ່ນຢູ່ໃນພາກກາງຂອງພຣະຄົມພິທີມັດທາຍຊື່ໃຫ້ເຫັນເຖິງການຕໍ່ຕ້ານທີ່ເພີ່ມຂຶ້ນໃນບັນດາພວກຟາຣີຊາຍຕໍ່ການຮັບໃຊ້
 ຂອງພຣະເຢຊູ. ພວກຊົນຊັ້ນສູງທາງສາສນາຕໍ່ຕ້ານພຣະເຢຊູເພີ່ມຂຶ້ນຍ້ອນຄວາມນິຍົມຂອງພຣະອົງໃນບັນດາຜູ້ຄົນເພີ່ມຂຶ້ນ. ຫຼາຍຄົນ
 ຮັກພຣະເຢຊູຫຼາຍຂຶ້ນ ພວກຟາຣີຊາຍກໍບໍ່ພໍໃຈຫຼາຍຂຶ້ນ. ຝູງຊົນຕົກຕະລົງເມື່ອຊາຍຄົນນັ້ນສາມາດເວົ້າແລະໄດ້ຍິນໄດ້ທັນທີ. ເຂົາເຈົ້າ
 ເລີ່ມຕັ້ງຄຳຖາມວ່າພຣະເຢຊູສາມາດເປັນບຸດຂອງດາວິດໄດ້ບໍ່. ປາກົດຂຶ້ນວ່າ, ເຂົາເຈົ້າໄດ້ຖາມດັ່ງເພື່ອໃຫ້ພວກຟາຣີຊາຍຈະໄດ້ຍິນ.

ຄຳຖາມນີ້ແນ່ນອນຈະເຮັດໃຫ້ພວກເຂົາໃຈຮ້າຍຂຶ້ນ. ພວກພາຣີຊາຍມີຄວາມພາກພູມໃຈໃນການເປັນຄົນສລາດທີ່ສຸດ, ບໍ່ນິສຸດທີ່ສຸດ, ທີ່ອຸທິດຕົນໃຫ້ແກ່ພຣະບັນຍັດ, ມີກຽດທີ່ສຸດ, ແລະມີອຳນາດທີ່ສຸດ. ດ້ວຍການອັດສະຈັນທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ປະຕິບັດແລະແຕ່ລະຂໍ້ຄວາມທີ່ພຣະອົງໄດ້ສອນ, ພວກພາຣີຊາຍໄດ້ເຫັນບ່ອນທີ່ເຂົາເຈົ້າຖືເປັນກຽດໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນ. ດ້ວຍທັສນະທີ່ດູກູກແລະການດູກູກໃນສູງຂອງພວກເຂົາ, ພວກພາຣີຊາຍເອີ້ນພຣະເຢຊູວ່າ "ຜູ້ນີ້" (ຂໍ້ 24). ມັນບໍ່ຊັດເຈນວ່າຄຳຕອບຂອງພວກເຂົາຖືກເລັ່ງໄປຫາໃຜ. ອາດຈະເປັນຂອງເຂົາເອງທີ່ຜູ້ຊົມທີ່ຕັ້ງຄຳຖາມ, ແຕ່ຄວາມບໍ່ພໍໃຈແລະການບໍ່ສົນໃຈຕໍ່ພຣະເຢຊູເຫັນໄດ້ຊັດເຈນ. ເຂົາເຈົ້າໄດ້ດູກູກພຣະອົງໂດຍການປະຕິເສດທີ່ຈະໃຊ້ຊື່ຂອງພຣະອົງ. ຄວາມນິຍົມຂອງພວກເຂົາທີ່ຫຼົງໄປໃນໃຈຂອງຜູ້ຄົນໄດ້ເຖິງຈຸດທີ່ເຂົາເຈົ້າບໍ່ຍອມເວົ້າເຖິງຊື່ຂອງພຣະເຢຊູ. ຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງມະຫັສຈັນບໍ່ສາມາດສົງໄສໄດ້. ທຸກຄົນໃນຜູງຄົນໄດ້ເຫັນຜີປີສາດໜີໄປໃນຂະນະທີ່ເຫັນແລະຄຳເວົ້າໄດ້ກັບຄືນໄປສູ່ໂລກຂອງຊາຍຄົນນີ້. ການປິ່ນປົວແລະການປົດປ່ອຍແມ່ນປະຕິເສດບໍ່ໄດ້. ການຕອບຄຳຖາມຂອງພວກພາຣີຊາຍໄດ້ເປີດເຜີຍເຖິງຄວາມສິ້ນຫວັງຂອງເຂົາເຈົ້າ. ບາເອນເຊບູນ ຖືກກ່າວເຖິງໃນທົ່ວພຣະຄຳພີແລະເປັນທີ່ຮູ້ຈັກເປັນ: **(1) ເທວະດາຊາວການາອານ (ເບເອນເຊບູນ).** ນະມັສການຢູ່ເມືອງເອກໂຮນ (2 ກະສັດ 1:2-3). **(2) ພຣະຜູ້ເປັນເຈົ້າຂອງແມງວັນ.** ຄວາມຄິດທີ່ໂຫດຮ້າຍຢູ່ທີ່ນີ້ແມ່ນວ່າບັນລັງທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຂອງແມງວັນແມ່ນກອງຊາກສັດ. ເບເອນເຊບູນ ມັກຈະຖືກເອີ້ນໃນລະຫວ່າງການຖວາຍບູຊາຂອງຊາວການາອານແລະສັ່ງໃຫ້ແມງວັນຂອງລາວອອກຈາກເຄື່ອງບູຊາ. **(3) ເຈົ້າຊາຍຂອງຜີຮ້າຍ.** ໃນສະໄໝຂອງພຣະເຢຊູ, ເບເອນເຊບູນຖືກເຊື່ອວ່າເປັນນຶ່ງໃນເຈັດຜີປີສາດທີ່ຮ້າຍກາດທີ່ສຸດ. **(4) ຊາຕານ.** ເມື່ອເວລາຜ່ານໄປ, ຊື່ນີ້ກາຍເປັນຄຳສັບຄ້າຍຄືກັນກັບຊາຕານເອງ. ໃນຂະນະທີ່ຄວາມໝາຍສະເພາະທີ່ພວກພາຣີຊາຍມີຢູ່ໃນໃຈເມື່ອເອີ້ນຊື່ຂອງເບເອນເຊບູນນັ້ນບໍ່ຈະແຈ້ງ, ສິ່ງນຶ່ງທີ່ແນ່ນອນວ່າມັນເປັນການດູກູກທີ່ໂຫດຮ້າຍທີ່ສະແດງເຖິງການດູກູກພຣະອົງຢ່າງຮ້າຍແຮງ. ພຣະເຢຊູຕອບສນອງໂດຍການແກ້ໄຂເຫດຜົນທີ່ຜິດພາດຂອງເຂົາເຈົ້າດ້ວຍຄວາມຈິງສາມຢ່າງ: **(1) ອານາຈັກທີ່ແຕກແຍກຈະບໍ່ຍືນຍູ້.** ພຣະເຢຊູເປີດເຜີຍຄວາມໂງ່ຈ້າຂອງການໂຕ້ຖຽງຂອງເຂົາເຈົ້າໂດຍຊີ້ບອກວ່າຖ້າຊາຕານຂັບໄລ່ຜີປີສາດຂອງມັນອອກ ມັນຈະບໍ່ເຮັດຫຍັງອອກຈາກເລັ່ງການທຳລາຍຂອງມັນ. ພຣະອົງໄດ້ອ້າງເຖິງປວັດສາດເພື່ອສະແດງໃຫ້ເຫັນວ່າບໍ່ມີອານາຈັກໃດຍືນຍູ້ໄດ້ເມື່ອແຕກແຍກກັນ. **(2) ພວກພາຣີຊາຍມີມາດຕະຖານສອງຊັອນ.** ພຣະເຢຊູໄດ້ຖາມວ່າພວກພາຣີຊາຍສະແດງຄວາມສາມາດຂອງນັກຮຽນຂອງເຂົາເຈົ້າແນວໃດທີ່ຈະຂັບໄລ່ຜີປີສາດອອກໄປສູ່ພຣະວິນຍານຂອງພຣະເຈົ້າໃນຂະນະທີ່ສະແດງການກະທຳຂອງລາວເອງຕໍ່ເບເອນເຊບູນ. ພຣະອົງໄດ້ເຮັດໃຫ້ມັນຊັດເຈນວ່າພວກເຂົາບໍ່ສາມາດມີທັງສອງທາງໄດ້ ແລະເຕືອນພວກເຂົາວ່າການໂຕ້ຖຽງຂອງພວກເຂົາໃນທີ່ສຸດກໍ່ຈະເກີດການຕອບໂຕ້ຄືນ. **(3) ອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າໄດ້ມາຮອດແລ້ວ.** ການຂັບໄລ່ຜີປີສາດອອກເປັນເຄື່ອງໝາຍທີ່ສະແດງວ່າຜູ້ເປັນເມຊີອາກຳລັງນຳໜ້າໃນອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າ. ພຣະເຢຊູປະກາດວ່າຣາຊອານາຈັກຂອງພຣະເຈົ້າມາໃກ້ແລ້ວ. ພຣະເຢຊູໄດ້ບອກຢ່າງຈະແຈ້ງວ່າພຣະອົງໄດ້ມາເພື່ອມັດຊາຍທີ່ເຂັ້ມແຂງແລະເອົາຄືນສິ່ງທີ່ສັດຕູໄດ້ລັກໄປ.

ເປັນຫຍັງພຣະເຢຊູຈຶ່ງຖືກຖືວ່າເປັນຕົວຂັດແຍ່ງກັນເລື້ອຍໆ ເຖິງແມ່ນໃນທຸກມື້ນີ້?

3. ມັດທາຍ 12:30-32

30. ຜູ້ໃດບໍ່ຢູ່ຝ່າຍເນົາກໍຕໍ່ສູ້ກັບເນົາ ແລະຜູ້ໃດບໍ່ໂຮມເຂົ້າກັບເນົາກໍເປັນຜູ້ເຮັດແຕກກະຈາຍໄປ. 31. ດ້ວຍເຫດນີ້ເນົາບອກພວກທ່ານທ່ານວ່າຄວາມຜິດບາບແລະຄວາມໝົ່ນປມາດທຸກຢ່າງຈະຊົງໂຜດອະພິຍໃຫ້ມະນຸດໄດ້ ແຕ່ຄຳໝົ່ນປມາດພຣະວິນຍານຈະຊົງໂຜດອະພິຍໃຫ້ບໍ່ໄດ້. 32. ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າຄຳຂັດຂວາງຕໍ່ບຸດມະນຸດ ກໍຈະຊົງໂຜດໃຫ້ອະພິຍແກ່ຜູ້ນັ້ນໄດ້ ແຕ່ຜູ້ໃດທີ່ເວົ້າຄຳຂັດຂວາງຕໍ່ພຣະວິນຍານບໍ່ນິສຸດ ກໍຈະຊົງໂຜດອະພິຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ນັ້ນບໍ່ໄດ້ ທັງໃນໂລກນີ້ແລະໃນໂລກໜ້າ.

ດ້ວຍພວກພາຣີຊາຍໃນສາຍຕາຂອງພຣະອົງ, ພຣະເຢຊູໄດ້ປະກາດວ່າໃນເວລາທີ່ມັນມາກັບການຕໍ່ສູ້ກັບຄວາມຊົ່ວຮ້າຍ, ບໍ່ມີສະວິດເຊີແລນ-ທີ່ບໍ່ມີບ່ອນເປັນກາງ. ພຣະອົງບໍ່ໄດ້ຕັດຄຳເວົ້າ, ເຮັດໃຫ້ມັນເປັນທັມມະດາແລະແຈ່ມແຈ້ງ, ຂີດເສັ້ນໃນດິນຊາຍ, ແລະບໍ່ໄດ້ແກວ່ງກຳປັ້ນໂຈມຕີກ່ອນ. ພຣະອົງຕີໝັດໂຄ້ງຊ້າຍທີ່ແຂງແຮງໄປຫາພວກພາຣີຊາຍ. ບໍ່ມີຄວາມເປັນກາງໃນສົງຄາມນີ້ຕໍ່ກັບທີ່ໝັ່ນ

ຂອງຊາຕານ; ເຈົ້າຢູ່ກັບພຣະເຢຊູຫຼືເຈົ້າຕໍ່ຕ້ານພຣະອົງ. ເພື່ອຈະໃຫ້ຄວາມແຈ້ງແຈ້ງຕື່ມອີກ ພຣະເຢຊູບອກພວກຟາຣີຊາຍວ່າເຂົາເຈົ້າເຮັດສິ່ງນຶ່ງໃນສອງຢ່າງ: ການເຕົ້າໂຮມຫຼືການກະແຈກກະຈາຍ. ຖ້ອຍຄຳຕໍ່ໄປຂອງພຣະເຢຊູອາດເຮັດໃຫ້ໃຈຮ້າຍຫຼາຍເທົ່າທີ່ພຣະອົງໄດ້ເວົ້າ. ພາກສ່ວນທຳອິດຂອງຄຳຖະແຫຼງຂອງພຣະອົງແມ່ນຂ່າວທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ສຳລັບພວກເຮົາທຸກຄົນ. ພຣະອົງໄດ້ຮັບປະກັນຝູງຊົນວ່າບາບແລະການໝິ່ນປົມທີ່ເຮັດຕໍ່ບຸດມະນຸດຈະຖືກໃຫ້ອະພິຍ. ພຣະເຢຊູບອກໃຫ້ພວກເຮົາຮູ້ວ່າພຣະຄຸນຂອງພຣະອົງຍິ່ງໃຫຍ່ກວ່າບາບຂອງພວກເຮົາທັງໝົດ. ບາບຄືຫຍັງ? ບາບແມ່ນສິ່ງໃດກໍຕາມທີ່ເຮົາເຮັດຫຼືບໍ່ເຮັດທີ່ຂ້າງຄວາມຕະຖານຂອງພຣະເຈົ້າ. ພວກເຮົາສາມາດພິຈາລະນາສອງປະເພດຂອງຄວາມຜິດບາບ:

- **ບາບສືບທອດ.** ພວກເຮົາສືບທອດລັກສະນະບາບນີ້ຈາກອາດາມ. ມັນໄດ້ຖືກສືບຕໍ່ຜ່ານຫຼາຍລຸ້ນຄົນຈົນເຖິງອາດາມແລະເອວາ. ເຮົາເກີດມາພ້ອມກັບຄວາມໂນ້ມອງທີ່ຈະເຮັດບາບ.
- **ບາບສ່ວນຕົວ.** ນີ້ເປັນການເລືອກສ່ວນຕົວຂອງເຮົາທີ່ຈະກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າ. ເຮົາແຕ່ລະຄົນເລືອກທີ່ຈະກະບົດຕໍ່ພຣະເຈົ້າຄືກັບອາດາມແລະເອວາ. ການໝິ່ນປົມແມ່ນຫຼາຍກວ່າພຽງແຕ່ເວົ້າບາງສິ່ງບາງຢ່າງທີ່ບໍ່ດີກ່ຽວກັບພຣະເຈົ້າ; ມັນກ່ຽວຂ້ອງກັບການຕັ້ງຄຳຖາມກ່ຽວກັບຄວາມບໍ່ຮູ້ສຸດຂອງພຣະເຈົ້າ. ດັ່ງນັ້ນ, ການໝິ່ນປົມບຸດມະນຸດຈະໄດ້ຮັບການໃຫ້ອະພິຍໄດ້ແນວໃດ, ແຕ່ການໝິ່ນປົມພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດບໍ່ສາມາດໃຫ້ອະພິຍໄດ້? ອີງຕາມພຣະເຢຊູ, ບົດບາດຂອງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດແມ່ນການຕັດສິນລົງໂທດຜິດບາບຂອງມະນຸດແລະນຳພາພວກເຮົາໄປຫາພຣະເຢຊູ (ຍຮ. 16:8). ບາບຂອງການໝິ່ນປົມນີ້ບໍ່ພຽງແຕ່ເວົ້າໃນທາງລົບກ່ຽວກັບພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ; ມັນເປັນການປະຕິເສດຢ່າງຕໍ່ເນື່ອງຂອງວຽກງານຂອງພຣະວິນຍານຂອງການຕັດສິນລົງໂທດ. ບາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດ, ຫຼັງຈາກນັ້ນ-ນຶ່ງທີ່ບໍ່ສາມາດໃຫ້ອະພິຍ-ບໍ່ແມ່ນການກະທຳດຽວ. ມັນຄືການຕໍ່ເນື່ອງຢ່າງເຕັມໃຈປະຕິເສດຕໍ່ອົງພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດ.

ບາບບາງອັນໃດທີ່ຄິດວ່າບໍ່ສາມາດໃຫ້ອະພິຍໃຫ້ໄດ້?

ຂໍພຣະຄຳພີນີ້ໃຫ້ຄວາມຫວັງແກ່ຜູ້ໃດຜູ້ນຶ່ງແນວໃດເມື່ອເຂົາເຈົ້າຮູ້ສຶກວ່າພຣະເຈົ້າບໍ່ສາມາດໃຫ້ອະພິຍແກ່ເຂົາເຈົ້າໄດ້.

ນຳໃຊ້ໃນຊີວິດ

ບາບທີ່ຍິ່ງໃຫຍ່ທີ່ສຸດຄືການບໍ່ເຄີຍໄວ້ວາງໃຈພຣະເຢຊູ. ເລືອກນຶ່ງໃນການນຳໃຊ້ໃນຊີວິດຕໍ່ລົງໄປນີ້:

ຫລຸດອອກຈາກບັນຊີລາຍຊື່ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບການອະພິຍ. ເຈົ້າເຄີຍຕໍ່ຕ້ານກັບພຣະວິນຍານບໍ່ຮູ້ສຸດທີ່ນຳພາເຈົ້າມາຫາພຣະເຢຊູບໍ່? ພຣະເຢຊູເປັນທາງໄປສວັນ. ຍອມຮັບການໃຫ້ອະພິຍບາບໂດຍຊີວິດ, ຄວາມຕາຍ, ການຝັງສົບ, ແລະການຟື້ນຄືນຊີວິດຂອງພຣະອົງ.

ຢຸດວິພາກວິຈານເສັ້ງເຖິດ. ມັນງ່າຍຫຼາຍທີ່ຈະພັດທະນາຈິດໃຈທີ່ວິພາກວິຈານ, ຄືກັບພວກຟາຣີຊາຍ. ນັ່ງງຽບໆແລະຂໍໃຫ້ພຣະເຈົ້າກວດເບິ່ງຫົວໃຈຂອງເຈົ້າສຳລັບທັສນະຄະຕິວິພາກວິຈານທີ່ມີບາບທີ່ເຈົ້າຕ້ອງກັບໃຈ ຫຼື ຄົນທີ່ເຈົ້າຕ້ອງຄືນດີນຳບໍ່?

ບົດປ່ອຍປາກຂອງເຈົ້າອອກ. ພຣະເຢຊູບົດປ່ອຍປາກຂອງຄົນທີ່ຜິດປົກກະຕິໃຫ້ເປັນອິສລະເພື່ອໃຫ້ພຣະອົງໄດ້ຮັບຄວາມສະງ່າຮາສີແກ່ພຣະເຈົ້າ. ເຈົ້າຈຳເປັນຕ້ອງເວົ້າກັບໃຜກ່ຽວກັບສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູໄດ້ເຮັດໃນຊີວິດຂອງເຈົ້າ? ຈັດຕາຕະລາງເວລາເພື່ອພົບປະກັບບຸກຄົນນີ້ແລະແບ່ງປັນສິ່ງທີ່ພຣະເຢຊູສາມາດເຮັດໄດ້.

ອຸປຸກໂດຍ ລາວຊາວເທີນບັບຕິສສັມພັນ <https://ulsb.org/sunday-school-2/> ແປໂດຍ A. P. P